

angyaltrombitádba belefúj a szél, már
te sem hallod, ha a harangot félrevered.

Azt mondtad, nálad minden rendben van,
benned mindig temetetlen volt a készenlét.
Tündéerkertedben előre csomagolt gyógyteák
várnak, poharadban illatok főzete kering.

Kezedben a Szent Könyv varázsával mormolod
az ígét, s míg gyűjtöd feljebbvalódtól a jó pontokat,
a pokol kapuján is átszóród a betűket.

Simonfy József

jobb lettem-e

mennyi mennyi
rossz van állandóan
írtam jobb lettem-e

öregebb vagyok
az apámnál fejemen
kalapja szememen

még csak bele se
rokkantam éveim
számát se tudom már

szemüvege sétapálcája
kezembe hogy lehetnék
a gyermeke

csak tudnám

csak szép
dolgok jutnak
eszembe tejet
töltök a gilisztának
lótetű szájáról letörlöm
a szomorúságot
szarvasbogár páncélját

olajozom ahogy kisasszonyok
szemöldöküket
jó ez a nap
kedvemre való
csak tudnám mitől
inzulint a cukorbeteg
naponta szedném

idegen

kivilágítom
magam mint
halottak napján
a temetőt

napjaim be
nem látható
napraforgótábla
mennyi arc

az évek hosszú
során
most úgy vágok
át mint egy idegen